

במצות שמחת יו"ט

מספר רבי אפרים פישל שטיין שליט"א: בשעות אחה"צ של חג שביעי של פסח (שנת תשי"ב), באנו, קבוצת חסידי ויז'ניץ אל החזו"א, כשבאמתחתינו בקבוק יין. פצחנו בשירה, החזו"א ישב על מטתו כל העת, מבלי לנוע, שרנו עוד ניגון ועוד ניגון, והחזו"א לא נע ולא זע. אחד הנוכחים ביקש: אולי יגיד לנו הרב איזה דבר תורה? ואמר החזו"א: חז"ל אומרים "מילה בסלע משתוקא בתריין" (מגילה י"ח, א'). לכאורה החשבון לא מתאים ו"די חשבון שטימט דאך ניט", כי אם ידבר האדם כל היום יקבל שכר על כל תיבה, ואילו אם ישתוק כל היום יקבל רק שכר ב' סלעים, ואם-כן עדיף לכאורה לדבר מאשר לשתוק? אלא הפשט בדברי חז"ל הוא כך: כאשר חשקו של האדם לדבר והוא מונע עצמו מכך ושותק – אזי מקבל הוא שכר כפול, "משתוקא בתריין"...

אחר-כך המשכנו לשיר, ולפתע הסיט את השולחן, ירד מהמטה ורקד עמנו יחד במשך כמה רגעים, כאשר את בקבוק היין החזיק בידו, ורקד בהתלהבות באמצע המעגל. (עדות בעל המעשה, וראה חלק א' עמ' ל"ט עדות אחרת בסגנון אחר).

באחד מימי חוה"מ סוכות לאחר תפילת ערבית, נערכה אצלו "שמחת בית השואבה", והיו שעלו על הבימה (שולחן שיועד לשמש כבימה) והחלו לפזז ולרקוד. החזו"א שהשמחה היתה נסוכה על פניו, הגיב לרוקדים על הבימה: **מחייבים אתם אותי לעשות מעקה לבימה...** (מהג"ר שאול קרביץ שליט"א).

מספר עד ראיה: נכחתי בביתו באחד מימי חוה"מ סוכות עת נערכה אצלו שמחת בית השואבה, ראיתי את החזו"א יורד מגג ביתו כשקופץ ומרקד במחיאית כפיים בשמחה ובדביקות עצומה, והיה יורד תוך כדי ריקוד במדרגות כשפניו וגופו פונים אל הגג והוא יורד אחורנית, והיה זה פלא שלא נתקל בשום מדרגה. אשרי עין ראתה זאת (מדודי הג"ר פסח יברוב שליט"א).

במפגש עם הרב מפוניבז' זצ"ל בשמחת תורה בישיבת פוניבז', החל החזו"א לפזם בניגון מיוחד: "אלע מ' וועלן זאגן אז דער פונובז'ער רב איז צדיק כתמר, כתמר יפרח", וכנגדו עמד הרב מפוניבז' ופיזם באותו ניגון לעיני הקהל: "אבער מיר וייסען דאך דעם אמת, אז דער חזו"א צדיק כתמר, כתמר יפרח", והקהל שהתלהב מן המראה שלפניו החל לרקד ולפזז בכל עוז לכבוד התורה. (עדות הר"ר אלימלך בראונפלד שליט"א).

באחד מימי שמחת תורה לאחר שקם ממחלת לב, הביאו לו "ספר תורה" והחל מפזז ומרקד עמו. אחותו הרבנית קניבסקי ע"ה ובתה תלחט"א עמדו והביטו בו ברעדה, הלא רק זה עתה החלים וקם מהתקפת לב!...